

2000

Poutník

ČASOPIS BRNĚNSKÝCH UNITÁŘŮ 2/2000 - 24 - VII

P O U T R Á K

časopis brněnských unitářů

O B S A H čísla 2/2000 - 24 - VII

1. BLAHOPŘÁNÍ k narozeninám.....	str. 1
2. Jarmila Plotěná: MEDITACE.....	2
3. Bohumil Houser: INSPIRACE	3
4. D.Balcáková: Začátky unitářství v Brně.....	4
5. Vladimír Mikula: Vesmír a jeho dva světy.....	7
6. UTIŠENÍ, čtení z NZ podle Matouše.....	10
7. Jarmila Plotěná: VÍRA V JEDNOHO BOHA - Z dějin antitrinitarismu.....	11
8. Miloš Mikota vzpomíná na BRNO V MINULOSTI.....	14
9. POZDRAV JITRU (Přeloženo ze sanskrtu).....	15
10. Tři klíčové principy účinné víry	16
11. M.Mikota: Čím je nám dnešní unitářství?	17
12. Viktor Hugo: HONBA ZA ŠTĚSTÍM	17
13. DESATERO UVĚDOMĚLÝCH VĚŘÍCÍCH	18
14. JACÍ JSME MY LIDÉ dle buddhismu	19
15. CO JE ALLGLOBAL A GLOBALIZACE (inzerát).....	20
16. MYSLEME NA ZÍTŘEK (přeloženoz angličtiny).....	20
17. Marie Mildorfová: OTČE VŠEHOMÍRA.....	20
18. PROGRAM Pražské obce unitářů na únor	21
19. PROGRAM Brněnské obce unitářů je na 4. straně přebalu.	

Přispěvky textové zasílejte na adresu: Rev.Jarmila Plotěná
Štefanikova 1219
664 51 ŠLAPANICE
Přispěvky peněžní (předplatné)na adr.Miloš Mikota, hospodář
Jánská 16 60200 BRNO
nebo na b.ú.č.1347674359-O800 u Č.spořitelny, BRNO,Kounicova

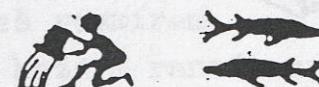
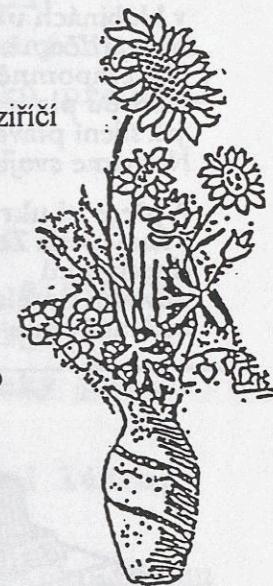

1

BLAHOPŘEJE

všem členům a přáteleům českých unitářů
narozeným v únoru a v březnu a přejeme
jím šťastné a klidné prožití roku 2000

- 6.2. Ing.arch.Karel Pelant, t.č.Jablonec n./N.
- 7.2. Jelena Horníčková, Bílovice n.Sv.
- 12.2. Bohumil Páral, Brno
- 12.2. Blanka Lindovská, Tvarožna
- 16.2. Jindřich Lorenz, Brno
- 17.2. Olga Šimurdová, Valašské Meziříčí
- 18.2. Růžena Opršalová, Šlapanice
- 22.2. Heda Kunclová, Brno
- 23.2. Ludmila Odenthalová, Praha
- 26.2. Prokop Suchomel, Brno
- 28.2. Ondřej Škára, Brno
- 1.3. Dr.Bohumil Houser, Brno
- 3.3. Ing.Antonín Koráb, CSc, Brno
Jitka Stejskalová, Brno
Milan Sedláček, Brno
Jiří Starosta, Praha
- 7.3.Th.Mgr.Petr Veselý, Třebíč
- 9.3. Drahomíra Němečková, Brno
- 19.3. Antonín Knotek, Brno-Vinohrady
- 24.3. Karel Šanca, Brno
- 27.3. Libuše Šafářková, Šlapanice
- 29.3. Jaroslav Kršek, Rouchovany

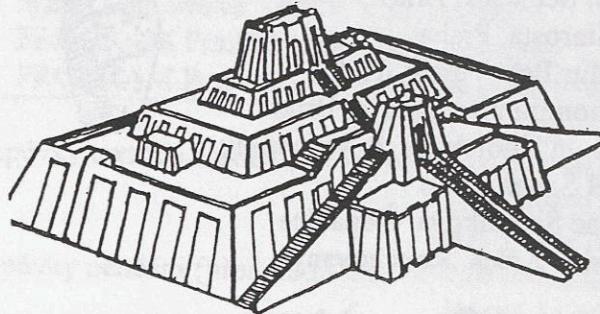
Jarmila Plotčná
Meditace

Od zapomnění do rozpomenutí
provázej nás svým mocným slovem
a časem zatmělého Slunce ved' nás
jak vodíváš ty, kteří bloudí ve tmách.

Mrákoty setři nám z očí,
znamení, která nám zanecháváš kéž čleme.
Na tváři Země nechť nacházíme Tvoje stopy
a poznáváme.

Moudrost pradávných věků
v hlubinách ukrýváš a na každém
na tváři Země.
Nám zapomnění je údělem a dřímota,
modrou planetu, která nás má donést k Tobě
jak šílení plavci svoji lod', ničímc.
Neznáme svoji cestu.

A přece jsi ukryl v útržcích prastarých příběhů,
v kamenech Země, v svatyních chrámů a
činech reků
původní poselství lidskému rodu:
nejkralší cestu - od Země k Tobě.

Bohumil Houser :

I N S P I R A C E

Sám plynou prostorem jak žití
 noc se jak pardál plíží v spletí těl
 rybou jsme všichni kdysi byli
 pluly jsme aeony ve vodách zel.

Andělé s meči při nás stáli
 oheň jim z čepelí rozžhavených plál
 snad proto jsme strast věků přečkali
 nepokořil nás žádný žal.

Vzpomínám na to nedohledné žití
 kdy vždy triumfovala smrt a strach
 přesto dál miliony věků žijí
 vždyť vše je stejný kosmický prach.

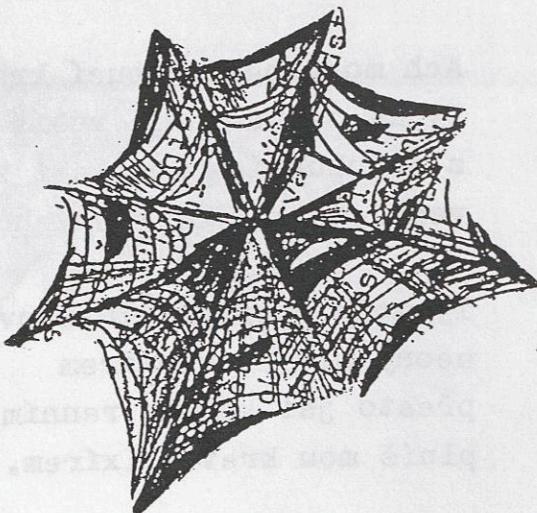
Ach moje nestárnoucí krásná lásko,
 Ty mě zas do boje vábíš zas
 z nejhlubších meditací zlatého klidu
 vedeš mě k vůni věčných krás.

Ty moje rybičko platinová
 aeony pluješ vesmírem
 přesto jsi každým ranním svitem nová
 plníš mou krev elixírem.

Proč létáš vzduchem až k oblakům
nečeříš dál atomy boží vody?
Proč nutíš mě verše psát,
vysmívat se dnům nepohody?

Sám plynu vesmírem jak vánek boží
po noci zas nastane den
nesmrtevná rybička mě doprovázet bude,
než rozplyne se poslední s e n .

Drahomíra Balcárková:

ZAČÁTKY UNITÁŘSTVÍ V BRNĚ

Začátky unitářství v Brně nebyly opravdu lehké, byly tu obtíže, ale i radosti. K prvním kontaktům mezi pražskými unitáři a mými rodiči došlo již v roce 1925, když mně bylo teprve 11 let. První, ještě neoficiální schůzky se konaly v našem domě v Brně-Králové Poli, protože jsme neměli ještě žádnou místnost pro veřejná shromáždění. K tomu došlo až později, ale i tehdy byly schůze výboru u nás doma. Unitářští kazatelé, počínaje Dr. Norbetem F. Čapkem, přespávali u nás. Jak dlouho trvala ta přípravná doba, nevím, ale vím, že v tom prvním výboru byli moji rodiče Mgr. Hubert Doležal a Magda Doležalová, manželé Ventrubovi, manželé Vaďurovi, bratr Koranda a bratr Vobecký.

U nás doma se také konaly večerní besedy, a ty byly velmi pěkné. Sedávala jsem na malé židlí pod oknem a pozorně jsem naslouchala dospělé. Vyprávění Dr. Čapka se mi moc líbilo, a ostatním určitě také. Měl dar získávat si srdce svých posluchačů. Než jsme šli spát, cvičil s námi relaxaci, koncentrací a meditaci.

Dr. Čapek měl rád barvy. Jednou nám vyprávěl jaké mají barvy vliv na naše nálady a na stav naší myslí. Ve svých kázáních nás Čapek nabádal, abychom netoužili po materiálních věcech a po rozkoších, které nás neučiní spokojenými, ale povodou nás jenom k utrpení. Jeho rada byla: „Usilujte o duchovní slasti, které naplní vaši duši.“

Jak čas plynul, přicházelo stále více a více lidí do našeho domu, takže se nám nedostávalo židlí. Museli jsme si je vypůjčovat z blízkého královopolského Besedn ího domu. Později se nám podařilo pronajmout si salonek v Besedním domě ve středu města. (Sídlo Brněnské filharmonie). První kázání bratra Čapka v Besedním domě bylo o věčnosti duše. Tam jsme také slavili první „KVĚTINOVOU SLAVNOST“. K tomuto účelu jsem otrhala všechny květiny v naší zahradě a

vyzdobila jimi sál. Příchozí pak vkládali své květiny do velikánské vázy jejich spojení symbolizovalo naše společenství. Po skončení slavnosti každý obdržel nějakou květinku z té velké vázy.

Dr.Norbert Čapek byl neúnavný a působivý řečník a svým milým vystupováním a s úsměvem dokázal naplnit ty největší sály v Brně.

Moji rodiče byli mezi prvními, kteří se stali členy Náboženské společnosti čs. unitářů - před tím se to jmenovalo Společnost svobodného bratrství. Moje matka Magda Doležalová byla předsedkyní místního představenstva a později dlouholetou předsedkyní Sdružení unitářských žen. Také vyučovala unitářskému náboženství na obecné škole v Králově Poli.

Byli jsme velmi smutní, když jsme se dověděli, že bratr Čapek byl zatčen gestapem a poslán do koncentračního tábora v Dachau, kde jej v roce 1942 zavraždili. My, kteří jsme ho znali osobně, jsme zachovali jeho památku ve svých srdcích a snažili jsme se šířit jeho ideje mezi novými členy unitářské společnosti i jejich přáteli, kteří mezi nás chodili.

Po válce nám z Prahy poslali bratra Mikotu, který byl ještě mladý a tak zorganizoval skupinu Mládeže unitářů, která se zpočátku také scházela u nás a protože jsme tehdy měli velkou zahradu, mohli tam hrát i volejbal.

Bratr Mikota na čas odejel studovat do Ameriky a do Anglie a vrátil se až po únorových událostech (jak se tomu komunistickému puči tehdy říkalo). Nemohl se nějak vpravit do té nové situace, i když se o to snažil, ale nakonec byl zavřen pro šíření Masarykovských idejí a demokratismu.

Nejdřív mi zemřel tatínek, později maminka ve věku 98 let a manžel něco po 60. Snažila jsem se pokračovat v tom, co dělávala maminka. Četla jsem se sestrami duchovní spisy, které mi zanechala. Ale na bratra Čapka jsem nikdy nezapomněla, co zasel do mé duše.

Vladimír Mikula:

VESMÍR A JEHO DVA SVĚTY

Bůh tvůj jest mocný v tobě
5.Mojžíšova, 7,21

Lidé touží po Pravdě a vzdělávání, chtějí vědět co je Bůh a co je člověk. Jaký je cíl člověka? Co se děje s duší po fyzické smrti?

Svět duchovní (neviditelný) a svět pozemský (viditelný) tvoří jeden celek - VESMÍR, kterým se nám projevuje Bůh. Svět duchovní je světem příčin a země je světem účinku. Vše co se děje na zemi, je nejdříve vykonáno bytostmi duchovními v duchovnu.

Vesmír má 7 světelých okruhů a každý okruh několik stupňů. V okruzích dlí bytosti stejných vlastností. 1. okruh naleží zločincům, 2. dogmatikům, 3. materialistům-rozumářům, 4.okruh naleží myslitelům, umělcům, básníkům, obětavým bytostem, 5. spravedlivým, 6. lidumilným bytostem, 7. okruh je b o ž s k ý - naleží „Kristům“-(Osvoboditelům, Avatarům, kteří příkladným, ušlechtilým jednáním povznášeli lidstvo k životu souladnému - duchovnímu.

Výtvarník, vědec, básník má nad sebou svého duchovního vůdce, který mu z duchovna udílí myšlenky vnuknutím. Ty musí být zachyceny okamžitě, neboť stejně se již nevracejí. Umělci a básníci se klamou, domnívají-li se, že jejich díla vytvořila vlastní mysl. Hudební skladatelé přijímají melodie ze vzdušného étheru. Ochranné bytosti jsou při nás, ať bdíme nebo spíme. Ony nám vnuknou myšlenku k obraně proti nepříteli a útočníkovi.

Bůh je vše ve všem: je ZDROJEM ŽIVOTA, myšlenky, pohybu i hmoty. Svět dlí v Bohu řízen jeho neměnnými zákony vesmírnými, které působí s matematickou přesností. Ve vesmíru

se nic neztrácí, toliko proměňuje. (Na př. led ve vodu, páru, kyslík-vodík.) Bůh v srdci skryt neopustí sám Sebe. Kdo našel Boha v sobě, koná dobro a žije v souladu se vším co žije v přírodě.

Křesťanům se Bůh projevuje MOUDROSTÍ jako Otec, LÁSKOU jako Syn, SPRAVEDLNOSTÍ jako Duch svatý. TROJICÍ jsou ctnosti: VÍRA, NADĚJE a LÁSKA.

Člověk je částicí VESMÍRU, v podstatě duch, duše a hmota. Duch v člověku myslí a tvoří. Duše je zásady citové, životodárným magnetem. Duch a duše jsou jedné podstaty: světem ze Světla, životem ze Života Boha. Řekneme-li duše, myslíme tím i ducha. Duše potřebuje k projevení a ke svému vývoji hmotu - tělo.

CÍLEM člověka je, aby sebevzděláním zvyšoval duševní a tělesné schopnosti, žil ušlechtilým, obětavým, láskyplným, zodpovědným, mravným životem a po smrti, aby duši vstoupil z okruhu duchovního do božského. (Matouš 5,48)

SMRT je název pro existenci odlišnou. Pochopme zrození a umírání. „Prach jsi a v prach se obrátíš“ platí jen pro tělo, nikoli však pro duši, jiskru boží, která v nás myslí, vidí, cítí, miluje a o nás pečeje. Hmota sama /mozek/ nemyslí, nevidí, neuvažuje a netvoří. V radiu lampy nehrají, nezpívají, jen umožňují poslech. (Stejně platí o televizi.)

POSTUP UMÍRÁNÍ: Umírající vysílá myšlenky na své přátele, tím se s námi loučí. Tyto myšlenky jsou mnohými z těch lidí zachyceny a působí v nich různě. Běkdo pocítí neklid, úzkost. Jinému se umírající ve snu zjevuje. Jasnovidnému se umírající zjeví tělem astrálním. Parte, telegram odhalí přičinu jejich neklidu. Duch na svůj odchod rodinu upozorňuje shozením obrazu, klepáním na nábytek, zastavením chodu hodin, atd. Po mentálním rozloučení, promítne se umírajícímu děj života od stáří do mládí, též i dříve prožité životy jako ve filmu. Duše vidí, co zapříčinila, proč trpěla a co musí odpykat v příštém zrození. SOUDCEM spravedlivým

všech skutků je VĚDOMÍ-Bůh v člověku. Potom nastává duši stav bezvědomí jako při zrození. DUŠE se odpoutá od těla do 24 hodin, což je VZKŘÍŠENÍM. Duše vidí, slyší, vnímá co se kolem ní děje a vchází do některého z nadzemských okruhů. S námi se spojuje myšlenkou i v našem spánku, radí a varuje. Tu mluvíme pak o snech prorockých. Po zákonité době (10 až 100 let) se Duše vtěluje do materinského lůna v polovině těhotenství (což je NEPOSKVRNĚNÝM POČETÍM) se všemi vlohami a zkušenostmi a pokračuje ve vývoji.

OSUD si tvoříme sami, co zasejeme, to sklízíme. Zákon zpětného působení je neúprosný. Přímluvy a orodování jsou nepravdivé výmysly. Kde je protekce, není spravedlnost. Ježíš praví: „JDI A NEHŘEŠ VÍCE!“. (Hříchem je nevědomost, lhostejnost atd. Kdo nepřemýší, hřeší.)

AUROU je obklopeno lidské tělo. Aura je světlé elektromagnetické záření, které má schopnost přitažlivou i odpudivou. Na bělostné auře jsou skvrny různého zabarvení (vytvářené nectnostmi). V auře je viditelná minulost i budoucnost našeho života. Jasnovidné /i jasnozřivé/ bytosti čtou z aury jako z knihy.

Vím, že až jednou opustím zem, duše má opět vrátí se sem oděná do nové tělesné látky, z jiné však zrozená pozemské matky.

Starý duch na nové pouti snad bude úspěšněj životem plouti.

Nevěř, co jen tiskem vyjde, k přírodě rtům nakloň sluch,
v knihách mluví jenom lidé, v přírodě však mluví Bůh.

Ta víra je pravá, s láskou jež se snoubí,
která tobě v čísí jedu nenadrobi.

V rakvi lež bezduché tělo, nad nímž naříkáme.

Ve VĚČNOSTI dlí živá duše,
kterou milujeme.

LÁSKA NEUMÍRÁ.

(Z písni Vladimíra Mikuly)

CESTA TICHA

Vybrané čtení z bible, z N.Z. z 5. kapitoly evangelia podle Matouše:

Když Ježíš uslyšel, že Jan Křtitel byl uvězněn, odebral se do Galileje. I obcházel po celé Galileji, kázal evangelium o království nebeském a léčil veškeré neduhy a veškeré nemoci lidu.

Pověst o něm se šířila po celé krajině i přinášeli mu všechny choré rozmanitými nemocemi a stižené různými neduhy... a on je uzdravoval. Následovaly jej početné zástupy. Z Galileje, Dekapole, Jerusaléma a z Judeje i ze Zajordánska.

Když Ježíš spatřil ty zástupy, vystoupil na horu, posadil se, jeho učedníci přistoupili k němu a on je počal učit: „Blahoslavení, kteří lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni nasyceni budou. Blahoslavení lkající, neboť oni potěšeni budou. Blahoslavení t i s í, neboť oni obdrží zemi za dědictví. Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je království Boží.“(atd.)

„Vy jste sůl země. Nemůže se skrýt město ležící na hoře. A když někdo zapálí svíci, nepostaví ji pod kbelce, nýbrž na svícen, aby svítilo v š e m v domě. Tak at' zasvitne vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky... učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorň srdcem...“

Jarmila Plotěná:

VÍRA V JEDNOHO BOHA

Z dějin antitrinitarismu

Víra v jednoho Boha, ve starších dobách označovaná jako antitrinitářství a chápaná v příkrém rozporu s církevním učením o Trojici, představovala podstatný rys Kalencovy nauky. Nevyznávání „Boha ve třech osobnách“ znamenalo v 16. století velmi radikální odchylku od všeobecně přijímané věrouky nejen církve katolické, ale také na př. Velké Stránky Jednoty bratrské. Při tehdejší téměř doslovné interpretaci náboženských pravd se antitrinitářství nutně muselo stát přímo synonymem nejtěžší hereze. Nelze se proto divit, ani Malá Stránka se nerozhodla opustit dogma o Trojici ihned po svém vzniku ve snaze být za každou cenu v opozici, ale při svém upřímně míněném hledání k této myšlence postupně dospěla.

Ačkoli původním programem Malé Stránky bylo zejména zřeknutí se úřadů, odmítání bohatství, chudobná církev a nezobrazování Boha, což spolu s důslednou náboženskou výchovou a křtem dospělých mělo představovat návrat k nejstaršímu křesťanství, začal se Kalenec se svými přáteli zabývat otázkou Trojice již ve dvacátých letech v Praze ještě před svým zatčením. V nedochovaném traktátu o „vyznání víry“ z roku 1523 se Kalenec zmiňuje o „jednom Bohu a trojím v osobách“. Činí tak na základě spisů Jednoty bratrské, tzv. „vyznání Atanaziova“ a Písma.

Také upálení Kalencovi následovníci Mikuláš Vřetenář a sestra Klára, nebyli snad ještě typickými antitrinitáři nebo, lépe řečeno, teologické zdůvodnění nepovažovali tito vyznavači živé víry za důležité. Poslední slova Mikulášova, když před popravou mu ukázali kříž: „...my nebudem proti malování klekati, než proti samému jedinému Bohu svému živému...“ zní v daném kontextu přesvědčivě, ač by jinak mohla připomínat neslavně proslulé obrazoborectví.

Prvé nařčení Malé Stránky s antitrinitářstvím se objevuje až roku 1533 v polemickém spise Jednoty bratrské, druhé hned následujícího roku v traktátu „Spis z písem“, kritické práci namířené proti učení Jana Kalence. Tento traktát vydaný „de Monte Liliorum“ to jest Luleč na Moravě, ospravedlňuje v osmi bodech víru v Trojici dle přesvědčení t.zv. Habrovanských neboli Lileckých (92), kteří třebaže se zásadně nelišili od bratří Malé Stránky, vedli s nimi spory až do svého zániku na konci prvej poloviny 16. století.

Kacíři zavrbovaní prostřednictvím „Spisu z písem“ nechtěli přijmout učení o Trojici, protože její osoby považovali za „nietco tielesného a hmotného“ a obávali se mnohobožství. Bylo jim vytýkáno, že popírají víru v Krista jako pravého Boha, což byl pouze krok ke zpochybňení jejich křesťanství. Taková tendence nebyla žádnou zvláštností, vždyť pro lidskou povahu jest velmi snadné přičítat protivníkovi právě ty vlastnosti, které v dané době dav nejvíce odsuzuje.

Většina myšlenek kritizovaných heretiků se podobá názorům Jana Kalence obsaženým v traktátu učeného nožíře označeném autory „Spisu z písem“ jako „velmi hanlivý a hned nekřesťanský“. Práce z roku 1533 a 1534 jsou vlastně polemikou s tímto nedochovaným Kalencovým spisem, který byl zřejmě prvou redakcí ke známému „**Psaní k sektám na Moravě**“ nebo „**Psaní proti Janu Augustovi**“. Zde Kalenec oslovuje adresáta:

„Předešvím *Ti* pravím, Jane Augusto, že máš bludnou a zmatenou víru, neboť kromě jiného vyznáváš, že Bůh je ve třech osobách a že je trojí. Též na jiném místě ve (svém) spise říkáš, že Kristus je pravý Bůh a pravý člověk...“

Nic však nepřispívá k takové víře, zdravý rozum ani litera ani zjevení... dokonce proti takové víře vydávají všechna písma svědectví, kde jenom je nějaká zmínka o Bohu. Rovněž i svatý Pavel říká, že Bůh jest jeden a nikoli svatá Trojice, tři osoby... Také sv. Pavel tvrdí, že jeden je smirce boží a lidský, člověk Ježíš Kristus a nepraví... Bůh a člověk, jako ty s jinými učiteli hlásáš a učíš (tak) nesprávné víře...“

„Vím však, že máš pevný úmysl zůstat při obecné, to je původní, správné víře, protože říkáš ve svém spisu: „Až do smrti s pomoci boží“ - a proto, milý Augusto... (věz), že Bůh nepomáhá k žádnému bludu ani k víře z těla a krve, pouze k víře v sebe a Ježíše Krista, svého syna, tak jako toho učí pravé vyznání živé víry podle svatých písem.“

Ve druhém ze dvou zachovaných děl letovického fiklosofa, známém jako „**Knízka Jana Kalence**“, nejvýrazněji zaznívá autorovo vyznání:

„Žádná písma prorocká ani apoštolská tomu nenasvědčuje, dokonce i Erasmus tomu odporuje..., když říká: „Otec jistě sám jest...“.

Tak důsledné učení o jediném Bohu se stává základem nauky tohoto předchůdce unitářů. Od myšlenky jednobožství odvíjí celou svoji filozofii i praktické návody ke křesťanskému způsobu života.

Zvláště ve své „**Knízce..**“ podrobně zdůvodňuje odmítnutí dogmaticky a doslovně chápaného učení o Trojici. Začíná připomínkou koncilu v Konstantinopoli, kde byla vyzdvížena víra v Ducha svatého v tom smyslu, že Duch svatý je Bůh. Jako polemiku k tomuto článku víry Kalenec cituje pojetí některých duchovních učitelů, že Duch svatý je darem božím, silou danou od Boha prostřednictvím Krista těm, kteří mají víru. Pojmenování této věčné síly Osobou v Písmu nenacházíme, ani apoštolské učení tomu nenasvědčuje, říká autor.

Kalencovo antitrinitářství tak neznamená odmítnutí či nepochopení duchovních zákonů, kde číslo tři neboli trojice hraje významnou roli. Autorova kritika je však namířena proti doslovnému výkladu a povrchnosti v jakékoli podobě. Pro Kalence je přímo typické ostré rozlišování vnějškovosti a vroucnosti v náboženských obřadech i ve způsobu života.

B R N O V MINULOSTI

Významní činitelé a osobnosti na kazatelně českých unitářů v Brně (krom zakladatelů a dalších duchovních) v letech minulých:

Generál justiční služby JUDr. Bohumil Ečer,
člen místního správního sboru unitářů v Brně

Běla Pažoutová, poslankyně

Prof.ing. Rudolf Janíček, překladatel Bhagavadgity

Prof. Ludvík Kundera (Vliv hudby na člověka)

MUDr. Jiří Šteffl, (Zločin a trest)

Dr. John Lathrop z Brooklynu, prezident IARF
a ředitel Unitářské pomocné služby (USC) pro ČSR

Rev. Richard Henry, duchovní z USA
autor knihy o životě Dr. N.F. Čapka

Prof. Antonín Trýb, spisovatel (Věda a umění)

Sestra Mája Čapková, po návratu z USA

Dr. Miroslav Ovesný (Křesťanství a současná kultura)

Vladimír Mikula, skladatel unitářských písni
Ing. J. Gardavský, skladatel unitářských písni

POZDRAV JITRU

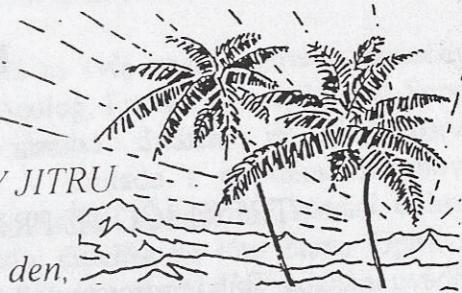
*Bud' bdělý tento den,
neboť to je život,
skutečný Život.*

*V jeho krátkém rozpětí
leží všechny pravdy
a skutečnosti tvé existence:
blaho růstu,
sláva činů,
majestát krásy.*

*Včerejší den je jenom snem,
a zítřek jenom vizí.
Ale dnešek dobrě prožitý
činí každý včerejšek šťastným snem
a každý zítřek vizí naděje.*

Proto bud' bdělý tento den.

Přeloženo ze sanskertu.

TŘI KLÍČOVÉ PRINCIPY ÚČINNÉ VÍRY

1. Bůh je zdrojem veškerého dobra. (Mk 10/27)

Tedy je zdrojem i mého dobra.

2. Dejte a bude vám dáno.

Cokoli zasejete, to sklidíte.

To je zákon KARMY.

Ale není to „oko za oko, Zub za Zub“, ale cokoli dáváte s láskou, jako byste to dávali Bohu. A skutečně je to oběť Bohu, neboť „cokoli jste učinili jednomu z nejmenších mých, Mně jste učinili“.

3. Za své dobré skutky nečekejte odplatu od lidí, ale od Boha. Ale ani ve svých modlitbách se nedožadujte určité odměny pro sebe (žádostivost plodí hřich), Bůh sám nejlépe ví, čeho je nám nejvíce zapotřebí a dá vám to v pravý čas.

Utište se a naslouchejte jeho hlasu.

Možná, že ho ještě neslyšíte, ale neochabujte ve svém cvičení dokonalého utišení v meditaci.

Dnešní unitářství, které vděčí za svůj vznik takovým statečným průkopníkům, jako byli Jakob Palaeolog, Francis David, Michal Servet, Jan Kalenec, Jan Čížek a mnoho dalších, je náboženstvím svobodomyslným a tolerantním. V souladu s epištolou Jakubovou zdůrazňuje proti pouhé víře bez skutků cílevědomé konání dobra s láskou a porozuměním pro potřeby člověka na této Zemi. Opírá své jednání o rozumné myšlení a přesvědčení a snaží se své poznání uvádět v život. Pěstuje vůli, zdravou životosprávu a usiluje o výchovu charakterních osobností.

Hlavní zásady dnešního unitářství jsou:

1. Mít přesvědčení neodporující zdravému rozumu.
2. Být s nášenlivým a tolerantním i k jiným náboženstvím.
3. Zajímat se o vše, co je v náboženství pozitivního a co člověka povznáší.
4. Usilovat o tvůrčí život charakterní a harmonické osobnosti.
5. Pěstovat tělesné a duševní zdraví!
6. Pomáhat svým bližním, konat dobro!
7. Usilovat o vzájemné porozumění mezi lidmi i mezi národy.

Viktor Hugo: Honba za štěstím.

Viktor Hugo vypráví o satanu, že chtěl jednoho dne napodobit Stvořitele. Snil o stvoření obdivuhodného a neobyčejného živočicha. Vyžádal si od Boha dáseň lva, drápy tygra, křídla orla, sílu býka, rychlosť jelena - a pak se uchýlil do své dílny, aby vytvořil své vrcholné dílo. Pracoval na něm dlouho a dlouho - a co z toho vyšlo? Jenom kobylka.

Taková je honba lidstva za štěstím.

Hledají tu a hledají tam, po všech koutech země - a nakonec je z toho jen smutek, nejistota a někdy i zoufání.

Člověk musí najít nejprve v sobě sebe a v sobě skryté dveře, které otevří nejvnitřnější svatyni duše. Tam se pak potká s Bohem. Tam zaslechně boží hlas. Tam zakouší vánek ticha a napájí se nektarem svaté radosti.

DESATERO UVĚDOMĚLÝCH VĚŘÍCÍCH

1. Dokáži udržet své myšlení čisté vůči všem lidem a vůči všemu dění vůkol.
2. Uvědomuji si, že i potíže, které jsem měl v minulosti, přispěly k mému dobru.
3. Dokáži odpustit všem, kteří mi nějak ublížili. Věřím, že kdo dovede odpouštět, i jemu bude odpuštěno.
4. Nikoho nebudu odsuzovat, hrubě kritizovat ani pomlouvat.
5. Budu se snažit mít pro každého porozumění a pochopení.
6. V každém člověku je dobro i zlo - proto budu působit na své bližní pozitivně, abych v nich probouzel vždy jen to dobré.
7. Stanu se pánum nad svými slabostmi! Vystříhám se hněvu, zlobení či dokonce rozčilování!
8. Ať mne potká jakákoli bolest či nepřízeň „osudu“, zůstanu klidný u vědomí, že to je moje „sklizeň“, kterou musím překonat pozitivními silami.
9. Budu se snažit, abych každý den kolem sebe šířil dobrou náladu, radost, lásku a pravdu, abych své bližní, se kterými se potkám, potěsil dobrým slovem, službou nebo radou a vždycky úsměvem.
10. Při dodržování těchto zásad budu žít s každým bližním v dobré harmonii. Pokud se vyskytne disharmonie, budu hledat chybu u sebe a upřímně budu usilovat o nápravu!

K tomu mi pomáhej Bůh - Nejvyšší Láska a Nejvyšší Moudrost!

Tak se staň.

JACÍ JSME MY LIDÉ

ČTYŘI TYPY LIDÍ DLE BUDDHISMU

Z časopisu MAHA BODHI dle anglického překladu Anguttara Nikaya,
který pořídil Nyanapanika Thera, volně do češtiny převedl M.M.

Jsou čtyři typy lidí na světě. Jedni, kteří pracují pro vlastní dobro, avšak nikoli pro dobro ostatních. Jsou druzí, kteří pracují pro dobro ostatních, avšak nikoli pro dobro vlastní. Jsou třetí, kteří nepracují ani pro dobro vlastní, ani pro dobro druhých. Jsou čtvrtí, kteří pracují pro vlastní dobro jakož i pro dobro ostatních.

A jaká je to osoba, která pracuje pro své vlastní dobro a ne pro dobro ostatních?

To je ten, kdo usiluje o odstranění lačnosti, nenávisti a mámení v sobě samém, avšak nepovzbuzuje ostatní k tomu, aby se zbavovali lačnosti, nenávisti a mámení.

A jaká je to osoba, která pracuje pro dobro ostatních, nikoli však pro dobro vlastní?

To je ten, kdo povzbuzuje druhé, aby se zbavovali lačnosti, nenávisti a mámení, avšak sám neusiluje o odstranění lačnosti, nenávisti a mámení u sebe samého.

A jaká je to osoba, která nepracuje pro dobro vlastní ani pro dobro ostatních?

To je ten, kdo ani sám neusiluje o odstranění lačnosti, nenávisti a mámení u sebe sama, ani nepovzbuzuje druhé, aby se zbavovali lačnosti, nenávisti a mámení.

A jaká je to osoba, která pracuje pro své vlastní dobro, jakož i pro dobro ostatních?

To je ten, kdo usiluje o odstranění lačnosti, nenávisti a mámení u sebe sama a také povzbuzuje ostatní, aby se zbavili lačnosti, nenávisti a mámení.

(Stojí za to zamyslet se nad tím.)

CO JE ALLGLOBAL A GLOBALIZACE?

Tyto dosud neznámé termíny začínáme slyšet nebo o nich čteme v tisku v souvislosti s mezinárodní konferencí FORUM 2000. Bratr Dr. Bohumil Houser promluvil o tomto tematu na shromáždění 14.ledna t.r., a to z různých hledisek. Z hlediska křesťanství, buddhismu a hinduismu. Text promluvy byl vydán jako samostatná brožurka a je k dostání na shromáždění unitářů v Brně, Radnická 4 každý pátek od 17 do 18,45 hod.

MYSLEME NA ZÍTŘEK

Nechť lidé dobré vůle se všude scházejí
a k dosažení spolupráce společně pracují
Základním předpokladem k tomu budíž odpuštění!
Nebot' kdo odpouští i tomu bude odpuštěno.
K tomu nechť i my přispějeme svým dílem.!

Marie Mildorfová:

Otec Všeomíra - jasná jitřní září !
Tebe já hledám v každé lidské tváři,
ve svitu slunka, v svěžím jara dechu,
i v ptačí písni, zní nám pro potěchu.
V dálavách vesmíru - i v zrnku písku.
V potůčku, ve květech, v každém keři lístku.
Vidím Tě ve všem, co Tvým dechem dýchá. -
Ty mluvíš ke mně v svatých chvílích ticha. -
V nesčetných projevech Tvá Jsoucnost věčně tvoří!
Člověk je kapkou jen v tom nedozírném moři.! -
V souzvuku s vůlí Tvou dej plnit nám Tvé plány,
když Věčná Myśli, tvoříš v nás -
pro nás - a námi.

PRAŽSKÁ OBEC ČESKÝCH UNITÁŘŮ

PROGRAM

ÚNOR 2000

Unitářský klub, suterén Husova sboru, Dykova 1,
Praha 2 - Vinohrady

Čtvrtek 3.února 2000
17.00 hod

**VZKŘÍŠENÍ
KANADSKÝCH INDIÁNŮ
- MÝTY A LEGENDY**
RNDr. Vlasta Chýlková

Neděle 6.února 2000
10.30 hod

**PROČ JSEM SI OBLÍBIL
PRÁVĚ UNITÁŘSTVÍ**
ThMgr. Luděk Pivoňka

Pondělí 7.února 2000
18.00 hod

MEDITACE A ÚSMĚV
Ing.arch.Jan Žlábek

Čtvrtek 10.února 2000
17.00 hod

KÁMEN MUDRCŮ
Dr. Boris Merhaut

Čtvrtek 17.února 2000
17.00 hod

**UNITÁŘSTVÍ
A NOVÝ ZÁKON**
ThMgr. Luděk Pivoňka

Neděle 20.února 2000
10.30 hod

**DUCHOVNÍ ŽIVOT,
ZDROJE A CÍLE**
ThDr. Lubomír Miřejovský

Čtvrtek 24.února 2000
17.00 hod

**TROJIČNÍ UČENÍ – KLÍN
MEZI MONOTEICKÉ
NÁBOŽENSTVÍ**
PhDr. Helena Bastlová

OBEC UNITÁŘŮ V BRNĚ

PROGRAM NA ÚNOR 2000

S E M I N Á Ř E
SEBEPOZNAVÁNÍ NA DUCHOVNÍ CESTĚ
(s diskusí) se konají v KLUBU NEFTALIM,
Kopečná 37. Zahájení je 2.2.2000 v 17 hodin.

Další budou oznamována na shromážděních
OBCE UNITÁŘŮ v Brně, Radnická 4
1. patro vpravo. Proslovena budou následující temata:

4.2. Dr.B.Houser: **SOUČASNÝ STAV ZENU**

11.2. Rev.J.Plotěná: **KARMA A ZASVĚCENÍ**

18.2. Rev.M.Mikota: **NEUMPLČENÝ HLAS**
JEDNÉ EPOCHY - Nikolaj
Rerich a jeho cesta do Tibetu

25.2. Mohsin Mortaba z Bangladeše: **VEČERNÍ**
RÁGA - KONCERT indické duchovní hudby
(s průvodním slovem)

3.3. Dr.B.Houser: **STÁLE ŽIVÝ MISTR**
ECKHART

10.3. Rev.M.Mikota: **JAK ČELIT OSUDU?**
PREDESTINACE NEBO KARMA?